

Még nyílnak a gyilkos sóvirágok

Harmadszorra esett igazi hó. Felpompáztak a cicomás jégvirágok... és... talán minden eddiginél nagyobb „vitalitással” szirmot bontottak a sóvirágok! Bontogatják sófőhár, szép pártáikat aszfalton, cipőn, gumikeréken és (kő)falakon egyaránt. Öröm ez embernek, fának, állatnak — de még gépeknek is.

Egy mindenkiért! De hogyan? Döntéshozatalhoz illő bölcsesség, képzettség és lelkiismeret hiján!

Felmérte valaki: naponta hány tonna só fog a közterületekre?

Ne is ábrándozzunk, ez az akármekkora mennyiség nem tűnik el nyomtalanul, úgy, mint a be-, vagy inkább kiszórt növényzet. „Aláknáztuk” magunkat! Ez az időzített ökológiai bomba majd a nyár végén robban. Minél tovább, többet sóztunk, annál nagyobb lesz pusztítása.

Ez a „só” köztudottan kősó (konyhasó, NaCl), kevésbé köztudottan a növényeknek „tavaszi sejtmérge”. Bűnbak a kora őszi leveleszinpompában, a nyár derekán tapasztalható lombhullásban, -ritkulásban. Okozója a növényzet fokozottabb kiszáradásának (városi károsodásának), a talajkiszáradásnak, az út menti enyészetek egyaránt! Természetesen így rendre tovább romlik a város levegője is... Nem lidérc-, rémálom ez.

Ha valakit az nem hat meg, hogy nemcsak növényeinkben megy fel a „pumpa”, de kisaskósodnak az új cipők, tönkremegy az ódon vakolat, rozsdásodva „töredező” közművek, szétporladó (autó)alvázak is figyelmeztetnek.

Az áhitott Nyugat nagyvárosaiban már közel tíz éve tilos a sózás. A magánsózás is!

Marad a más lehetőség:

— 1. Mechanikus úttisztítás (Bécs!). Frissen esett havat sópörni! Bis dat, qui cito dat! (Kétszer ad, ki gyorsan ad!) Feddjék meg érte, de akár kisiskolások öröme is... (tanári felügyelettel). Esetleg „hőfelmentő” hadseregattak havas napokon. A munkanélküli tömegeket is lehetne mozgósítani. (Havatlan télen a munkanélküli = hőmunkás, szolgálaton kívül.) A sózatlan havat a fák tövére! Ez gyökérvédelem, meg erősített szigetelés, melengelő hóaplan is.

— 2. A sózatlan (puszta) homok (Bázel!).

— 3. Valamint, s nem utolsósorban: a „kálsózás” (KCl-műtrágya).

Ember, láss tovább a bankod gyűrött sarkánál, és a behavazott napoknál! Egy télre lehet drágább, de egy teljes évre beláthatatlanul olcsóbb!

Nem lehet túlhangsúlyozni a felvilágosítás szerepét: ember, a saját portádat irtod! Ha idén még a sózás a divat, legalább takarékosan! Tisztelettel az ódon műemlék, meglelt lombkorona és emberi munka előtt! Valamikor a só fizetőeszköz volt, Szegednek városi kiváltságokat is szerzett. Most újszobokhoz stilszerűen, kifizetjük anyatermészetünket?!

Ismét havazik.

A fák ne sózva haljanak meg.

Szabó László
ZÖLDFÜL

Szegény szegediek krónikája

3. A Huszár-konyha végnapjai

Októbertől decemberig 18 főnőtt, 10 általános iskolás és egy óvodás kisgyerek kapott a Gondoskodás alapítvány jóvoltából naponta meleg, főtt ételt — ingyen. Csak emlékeztetőül: a 368 ebédért 18 ezer 400 forintot fizetett az alapítvány, saját tőkéjéből.

Volt pénz, nincs pénz

Válságirodájának támogatását.”

Huszár Imre azonban továbbra is a 150 ezer forint

Válasz eddig nem érkezett

kifizetését követelte. A minisztérium válságstábjára által

Főzőcske, de okosan

Szegedre utalt, negyedévre

szóló pénzt viszont nem adta

át a vállalkozónak az alapítvány, mondván: erre nincs

jogalapja. Ha nem az ingyenegetésre szánták ezt

az összeget, hanem személyesen Huszár Imrének —

mondták —, visszaküldik a minisztériumba; elkürik rajta,

adják át neki ök. A szóbeli

huzavona vége: január 17-én

egyeztető tárgyalásra Szegedre

utazott a kormánybiztos megbízottja. Az alpolgármesterek

jelenlétében súlyos vádak hangoztak el az

alapítvány kuratóriumának (!) eljárásaival

kapcsolatban. Az eredmény: két

bába közt elveszett a 150 ezer forint —

visszaküldte az alapítvány a minisztériumba.

Január 18-án a Gondoskodás ügyvezetője

levelet írt Lakner Zoltán kormánybiztosnak,

amelyben egyebek között ez állt: „Tekintettel arra,

hogy a fenti megbeszélésen az

alapítvány költségvetésére, az ügyvezető személynél

és bérezésére, a főfoglalkozású munkatárs

szükségességére vonatkozó alaptalan

vádaskodások hangoztak el, amelyeket

magánokirattal, továbbá az alapítvány

érdemi tevékenységével cáfolni tud a szakemberekből álló

kuratórium... továbbiakban is kérjük a Népjelölti

Minisztérium

Időközben módfelett meglepő

levelet kapott a vezérigazgató a

kormánybiztostól. Lakner László

hálás köszönetét fejezte ki

amiatt, hogy a gyár elengedte

Huszár Imre a bérleti díj esedékes

összegét. Hogy kifestette, berendezte

á konyhát, az ő dolga. Az első

fizetési nap, december 20-a körül

azonban jelentkezett, mondván: pénz-

zavarban van. Egyhavi haladékos

kért, vállalva a késedelmi kamatot is.

Következő cikkünk arról szól,

miként próbálkozik megbirkózni

vállalt szociális feladataival az

önszerveződéssel létrejött társaság.

Chikán Ágnes

Vigyázat, befagy a cső is!

Váratlanul ugyan nem mondható, hogy tíz-tizenöt fokos mínuszokat mutatnak a hőmérők, mégis meglepődhetek ezen sokan. Leginkább úgy, hogy reggelre kelvén hiába nyitották ki a vízcsapot, az bizony befagyott.

A vízművek hibabejelentésénél február első öt napján igen élénk volt az ügyfelforgalom. Kétszáznál is többen kértek a vállalat szerelőinek segítségét, mert szétfagyott a vízórájuk, vagy befagyott a vezeték.

A vízművek munkatársainak tapasztalata szerint a károk nagyobb része megelőzhető lett volna, ha a háztulajdonosok az ingatlanukon levő vízmérőknél, kerti csapot felkészítik a hidegre, s gondoskodnak lefedésükről, betakarásukról. (Ez ugyanis nemcsak érdeke, hanem feladata is a tulajdonosnak. A kellemetlenség, a pluszmunkán túl az öt terhelő pluszköltségtől is megszabadulna ugyanis.) Tehát kérjük, gondoljon rá: télen befagyhat a cső, a vízóra is!

Hosszú listát tett elem dr. Szócs Lajos, a SZOTE gazdasági főigazgatója. Azt a felterjesztést, amit a Népjelölti Minisztériumba küldtek, s amelyben a felújításra váró épületek neve szerepel. A többi között: a szemészeti, a női, a bel- és bőrgyógyászati, a gyermekklinika tetőszerkezeteinek; a fül-orr-gégéklinika homlokzat- és alapszerkezetének, a sebészeti klinikának rekonstrukciója, a Jancsó kollégium teljes felújítása. Jószérvel az egész klinikai tömb megújításra vár. Minimum másfél milliárd kellene ahhoz, hogy a közel százéves épületek állaga legalábbis megővözhető legyen, s a bennük folyó — vitathatatlanul — magas színvonalú gyógyító munka minőségétől ne essék oly távol a körülmények milyensége.

— Nehéz fontossági sorrendet állítani — mondotta a főigazgató —, hiszen valamennyi klinika állapot válságos, de a gyorssegélyre várakozók között mégis rangsorolni kell a sürgősen és még sürgősebben ellátandókat.

Igy kerül az első helyre a szemészeti klinika, aminek tetőszerkezete néhány évvel ezelőtt megroppant, s évek óta húzódo felújítása immáron nem halogatható, ugyanúgy, mint a lista második, harmadik helyén szereplő

Klinikák a listán

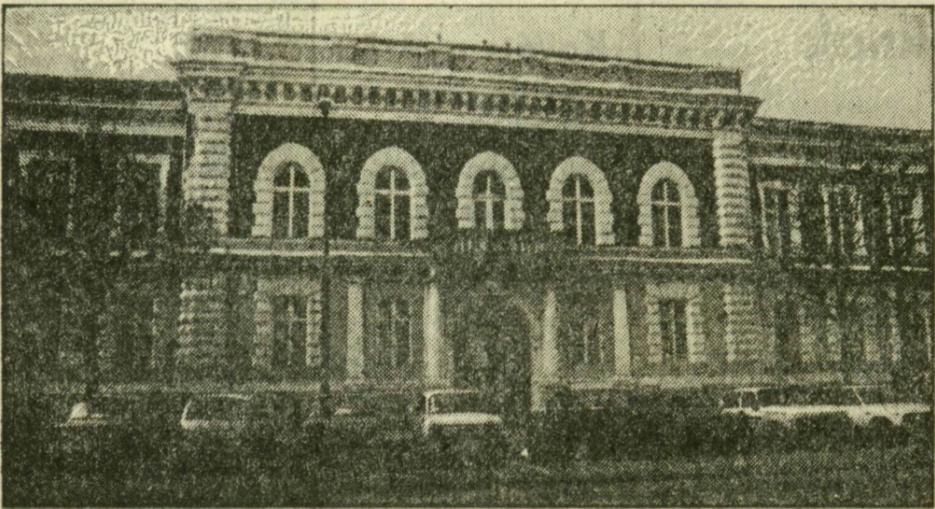
női klinikae és Jancsó kollégiumé. Csak e három épület helyreállítása több száz millió.

Nehéz persze sürgősségi sorrendet felállítani már csak azért is, mert a különböző szakmák képviselői szá-

mára természetes, hogy saját házuk tája élvezzen prioritást, kivált, ha arra gondolnak — s mindegyikük joggal gondolhatja —: az a gyógyító munka, amit ök végeznek európai — sok helyütt — világszínvonalal mérhető. Ugyanakkor a régi klinikai tömb valamennyi épületében óriási erőfeszítések árán képesek — a körülmények, a műszerek hiánya okán — úgy dolgozni, ahogyan az a modern medicinaiban megkövetelhető.

Morgolódna néhányan a SZOTE-n, az egyetem gazdasági épületének felújítása miatt. Lett volna helye máshol is a gh rekonstrukciójára fordított pénznek — mondogatják a megszépült Tisza Lajos körüti épület láttán. Igaza van a zsörtölődőknek, hiszen valóban tucatnyi SZOTE-s épület vár évek óta megújításra. De nem szabad elfelejteni, mi s hogyan volt itt évekig. Patkányokkal benépesült konyha. Raktár az udvaron. Omladozó vakolatú étterem. Aládúcolt földem. Egy 110 éves — műemlék — épület az enyészett valamennyi jelét mutatta, már jó tíz évvel ezelőtt. Így az alsó-felső szintet — mely egyformán romosodott — együtt kellett és lehetett csak helyreállítani, s mindközben a műemléki felügyelőség szigorú előírásait betartani.

Végére is: a SZOTE egyik központi épülete — ahol több mint kétezer dolgozó étkezik, és ahol az egész klinikai tömb betegeti számára készítik elő az ételt — újult meg. tán a többség meglepődésére. (Gyenes Kálmán felvétele.)

(kalocsai)